

LA ESQUELLA
DE LA
TORRATXA

PERIÓDICH SATÍRICH

HUMORÍSTICH, ILUSTRAT Y LITERARI

DONARÁ AL MENOS UNS ESQUELLOYS CADA SEMANA

10 céntims cada número per tot Espanya

Números atrassats 20 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Fera de Barcelona, cada trimestre, Espanya, 3 pessetas
Cuba y Puerto-Rico, 4.—Extranger, 5

EL GALL DE LA PUBILLA

Com á planta, gran patxoca,
com á sustancia, ¡qué poca!

VÍCTIMAS DE DEMÀ

Inst. RUS, colaborador artístich de LA ESQUELLA.

Els verdaders *heroes* de la festa.

CRONICA

Uns diuen que fa un any, altres que 'n fa cinch que van ser enviats á Madrid los planos y 'ls presupostos de un orinador que hi havia idea de construir á poca distancia del desembarcadero de la plassa de la Pau.

Ja sabrán que tot lo que s' ha de construbir á Barcelona y especialment lo que té alguna relació ab lo Port, s' ha d' enviar á consulta y aprobació dels centres técnichs y burocrátichs de la vila del Os (bestia), qu' es al mateix temps la vila del ós (mandra).

De manera que si 'm deyan, no que fa cinch anys, sino que 'n fa 25 ó 30 que 'ls sabis de la Direcció de Obras públicas y del Ministeri de Foment, ab lo projecte del orinador á la vista, están estudiant tots los seus perfils y circumstancias, també m' ho creuria, y hasta si 'ls haig de ser franch ho trobaria molt natural.

¿Cóm, sino, justificarian los grossos sous que disfrutan, si no posavan tots los seus cinch sentits en l' estudi profundo de una construcció tan important com la de un orinador?

Ja me 'ls figuro desde aquí examinant lo projecte, passantse'l de l' un al altre, com qui 's passa la mona, cargolanthi de tant en tant algun cigarret, y dihent cada día lo mateix:—No, lo qu' es ab aquesta classe d' obras no hi ha que anarhi de lleuger.... ¡Calma, calma y meditació, que lo que no 's veu avuy pot veure l' endemà!....

Y com las situaciones políticas á lo millor cambian, bé pot resultar, que al constituhirse un ministeri nou, 'l ministre de Foment al pendre possessió del càrrech vaji enterantse de tots los assumptos pendents de resolució, y al saber qu' entre aquests s' hi conta 'l del orinador de la plassa de la Pau de Barcelona, digui:

—Mucho tiento, señores, mucho tiento... He oido hablar algo de este asunto... y en fin, nada: suspéndase toda tramitación hasta tanto que me haya enterado.

En aquest cas no hi ha mes que atemperarse á las ordres del ministre nou, posantli 'l projecte de orinador sobre la taula perque 'l día que no pugui aguantarse mes, desahogui la seva activitat.

També pot succehir que quan la Direcció de Obras públicas y tots los enginyers que d' ella forman part y 'l ministre de Foment y tots los oficials de la secció s' hajan posat de acort pera aprobar definitivament lo projecte, sobrevingui de sopte una petita dificultat.

Pot succehir que 's fixin en que un orinador construït junt al desembarcadero de un port, pot convertirse fàcilment en una especie de barraca de pecats y cosas lletjas, y naturalment, lo govern de una nació católica, que té 'l deber de vetllar ans que tot per la moral pública, ha de pendre sobre aquest punt las degudas precaucions, á fi, quan menos d' eximirse de tota responsabilitat, *en el fuero interno de su conciencia*.

En aquest cas, no hi ha mes remey que dictar una providencia del tenor següent:

«Antes de que recaiga resolución definitiva, pase el expediente á informe de la Asociación de Padres de familia y del Excmo. é Ilmo. Obispo de Barcelona.»

¿Y 's creuen, per ventura, que ab aixó s' ha acabat tot?

Ca! Ni 'ls mils.

Deixant apart lo que pujan dictaminar els de la *Fulla*, que será favorable ó advers, segons l' humor que gastin en lo moment de ficarse en l' orinador. D. Jaume lo primer que farà será encendre un puro, dir:—Fumém! fumém!... y pendres molt temps per reflexionar.

¿Y si per fi de festa si li ocorre, com á bona sorti-

da, enviar l' assumpto á Roma, perque s' ocupi d' ell el Sacro Colegi en lo primer cónclave que celebri?...
 Ja veuhen, donchs, quin vol mes extraordinari no pot pendre un assumpto tan senzill com la construcció de un orinador, segons sigan los trámits que s' imprimeixin al expedient.

*
 **

Per lo tant, si algú 's troba en las immediacions de la Plassa de la Pau y no pot aguantarse mes, procuri enterarse de que no hi ha cap municipal que vigili, y vaja á satisfer las sevas necessitats al arrimo del primer tinglado que se li presenti.

Parodiant aquella célebre frasse del Baix Infern: «Vosaltres disputéu y jo 'm moro», Barcelona pot dir molt bé: «Mentres vosaltres tramitéu l' expedient del orinador, jo m' estich pi... de riure.»

Verdaderament no hi hauria comedia humorística que pogués compararse ab la qüestió del Port de Barcelona, si 'l resultat de tanta broma no cedís en detriment dels interessos del comers y hasta de la dignitat de la capital de Catalunya.

No ignora ningú que 'l port s' está construhint, ó 's fa veure que 's construheix, sense que costi un céntim al Estat. Tots los recursos surten de un impost especial que afecta á la descarga dels barcos, impost onerosíssim, que sols se pot admetre ab carácter transitori y 'l menos temps possible, desde 'l moment que converteix lo Port de Barcelona en lo mes car del mon.

Donchs bé, de las sumas quantiosas que 's recaudan y que 'l comers satisfá per tenir port, l' Estat se n' incèuta, y ab aixó n' hi ha prou per ferse càrrech de lo molt que ha de costar ferlas hi invertir en l' objecte pel qual han sigut recaudadas. Ningú ignora qu' es mes fácil treure una agulla del fondo del mar, que una pesseta de las caixas del govern.

Es á dir: de diners ja 'n surten. Surten per pagar sous d' empleats inútils que 'l govern coloca, vulga ó no vulga la Junta d' obras. Pero per empendre 'ls treballs mes necessaris, ja es distint. En aquest cas, formúlinse projectes, pressupostos, expedients, y vaji tot á la consulta y aprobació del govern, que ja trobará aquest tots los medis imaginables per eternisarho fins al día del judici.

Ab aixó y ab conseguir que la Junta d' obras que deuría serho tot y al cap-de-vall no es res, visca casi sempre ab antagonisme ab la direcció facultativa, nombrada pel govern

els mesos y anys van passant,
 els drets se van recaudant,
 de tot lo govern disposa
 y 's va eternisant la cosa
 y alguns granejan en gran.

*
 **

Mentida sembla que 'l comers de la primera plassa mercantil d' Espanya consenti per mes temps una tutela tan perjudicial, tan derrotxadora, tan depressiva com la que vé exercint l' Estat sobre 'ls seus interessos.

De tant en tant per mica que 'l llevant bufi se veu l' espectacle de una dansa infernal de barcos sobre lo que haurían de ser ayguas tranquilas... y menos mal quan no succehix una desgracia com lo naufragi de la corbeta *Stefano* que 's va trobar privada de tot ausili en un port tan car, y que ab los diners que costa hauría d' estar ja terminat temps ha.

¿Es possible que no acabin de una manera ó altra tots los abusos, totas las xinxorrerías de una administració que únicament serveix per entorpir, per destorbar, per causar tota mena de perjudicis?

De abdicació en abdicació 'l comers de Barcelona

ha arribat al últim grau de passiva docilitat, per no dirne un' altra cosa mes gráfica.

La Renaixensa podrá dir (y aquesta vegada ab molta rahó) que si tornavan els nostres antepassats no 'ns coneixerían.

P. DEL O.

9,128

SONET

Damunt d' una tauleta molt tronada,
 en forma escultural, un Crist hi havia,
 á qui, ab fervor molt gran, l' aymada mia
 pregava davant d' ell agenollada.

La sala, senzilleta, iluminada
 per la llum d' un quinqué, molt entristia
 l' escena... culminant; sols se sentia
 lo bategar del cor de ma estimada.

¿Per qui pregava allí? Jo 'm vareig creure
 que á Deu, en bona fé, 'm recomenava,
 ó que pel nostre amor li preguntava.

Mes, ay, vaig sapiguer qu' era... ¡per veure
 si en lo sorteig vinent treu la primera
 lo número que fa de cabecera!

SALVADOR BONAVÍA.

CRIADA INVEROSSÍMIL

¡Quin greu me sab no tenir ara á má una lira, un' arpa, una guitarra, un pandero... ¡encare que fos uns ferrets!... qualsevol cosa d' aquestas que serveixen per produhir sorolls melodiosos y acompanyar la veu humana!

¡Ab quin gust entonaría un himne á aquesta criada madrilenya que,

según cuentan las crónicas,

(música de la *Gran Duquesa*) acaba de guanyar el premi ofert á la virtut *servicial* y al desinterés doméstich!

¡Quina forsa y quíns pulmons emplearía jo en la primera estrofa, que pam ensá pam enllá, deuría comensar d' aquesta manera:

«Heroyca fámula,
 criada homérica,
 minyona única
 d' aquest país...
 Per tú mil cítaras
 vibrin unánimes...
 ¡Mossa tan célebre
 jamay s' ha vist!»

Ho he llegit ab els meus propis ulls, he tingut el paper en las mevas propias mans, y encare 'm sembla que somfo.

¿Qué diuhen? ¿Que de qué me las hech? Ara ho sabrán. Historia al *canto*.

Un senyor de Madrit instituheix un premi, destinat á recompensar l' acció mes generosa que s' haja realisat.

Se presentan solicitants, s' examinan els expedients y ab sorpresa del mon civilisat s' adjudica el premi á una criada.

¡Una criada!... ¡Un exemplar d' aquesta familia que no mes pensa en trencar els plats per no haver de rentarlos y que no te altre ideal que l' aurent del sou y la disminució de la feyna! ...

¿Qué ha fet aquesta xicota? ¿Per quíns ignorats viaranys ha arribat á la sagrada altura ahont se cullen los premis á la virtut?

Lo jurat calificador acaba d' explicárnosho.

—«Aquesta minyona—'ns diu—aquí ahont la veuén, servía á una familia que ocupava una posició brillantíssima.

»Passá un any, dos, tres, quatre... y la xicota continuá servint á la mateixa casa.»

(¡Quatre anys!... Aixó ja es *ciclópeo* ¿veritat?)

«Passá més temps; las circunstancias cambiaren; la familia que havia estat bé comensá á estar malament; la [desgracia s' apoderá d' aquells amos, fins llavors acariciats per la fortuna, y la criada, al observarho ¿qué va fer?... »

¿Qué 'ls sembla á vostés?

Una criada usual hauria girat quía, y se n' hauria anat ab la música y 'l bagul á un' altra casa, ¿no es aixó? Donchs la nostra heroina va pensar de distint manera:

«Emprenqué als senyors y 'ls hi digué:

—»Amos meus: Veig que vostés han anat á menos y que no poden mantenirse ni mantenirme. Donchs bé, no per aixó vull abandonarlos: continuaré servintlos, sense que hajan de donarme res, y no sols els serviré, sino que desde ara poso á la seva disposició tots els meus ahorros; (ella va dir *colomías*) tot lo que durant lo temps qu' estich aquí hi pogut estalviar.

Confessin que aixó, á últims del sigle XIX, es de lo més fenomenal y maravellós que pot imaginarse.

No un premi mereix una criada d' aquest género: una estàtua, un monument més alt que 'l de Colón, més que la torre Eiffel.

¡A quants y quants lectors la boca se 'ls farà aygua al enterarse d' un fet que supera en magnitud

als treballs d' Hércules y arriba á eclipsar la gloria del mateix Guzmán *el bueno!*

¡Quants y quants al llegirho 's girarán instintivament á la seva criada, ab l' intenció de refregarli 'l períodich pels nassos y dirli ab accent de baix d' ópera desesperat:

—¡Mira arrastrada! ¡Que la cara 't caygui de vergonya! ¿Serias capás de ferho aixó tú?—

¡Y qué havia de ser!...

Ja poden buscarla ab un fanal y ferla cridar pel nunci: criada com aquesta que ha aparegut á Madrid, no pot trobarse en lloch.

Estar mes de quatre, mes de sis anys en una casa! ¡Veure que 'ls seus amos s' han arruinat y donarlos els ahorros reunits á copia de privacions!...

Lo qu' ellas pensarán:

--«¡Altra feyna hi ha! Ara 'ls hi fan el mánech! ...»

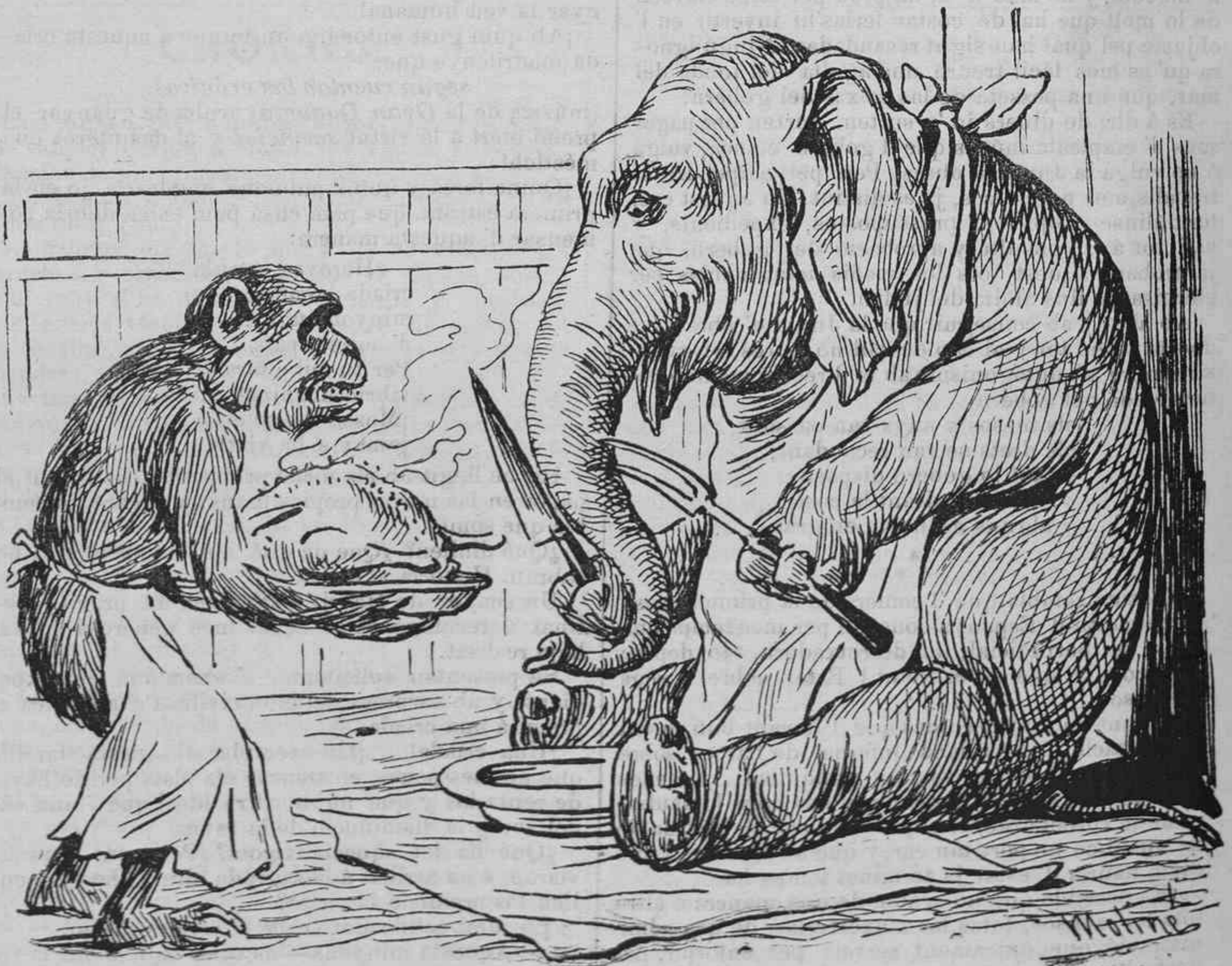
No sé quina es la quantia del premi guanyat per la estupenda criada de la coronada vila; pero sigui lo que sigui, desde ara m' anticipo á assegurar qu' es poch.

Y tanta es la convicció ab que ho asseguro, que m' atreixo á proposar que, per suplir las deficiencias del premi, s' inventi alguna cosa que augmenti en lo possible l' impost de la recompensa alcansada.

¿Qué podria ferse per aquesta minyona?

Ab una suscripció nacional no hi ha que pensarhi: el públich com qui diu *ara se'n deixa*, y la gent no está per brochs d' aquesta naturalesa.

LO NADAL DEL AVI

Per contentá á sa excelencia,
en Darder sembla que vol

que aquests días el serveixi
en Ravachol.

¡CAP A BARCELONA!

Els que baixan á engallinarnos.

Organisar á benefici séu un partit de pilota, prenenthi part els *Chiquitos* més acreditats y 'ls *Zurdos* més famosos, tampoch me sembla procedent. Seria convertir en cosa de *joch* l'acte més serio que s'ha realisat á Espanya desde la batalla d'Alcolea.

Fet y fet, lo més práctic y lo que de segur donaria resultats més espléndits seria passejar á aquesta criada per tota la península, ensenyantla en un barracón á la plassa pública, com una cosa rara y jamay vista.

¡A real la entrada! Niños y soldados, medio real...

Y tot lo que 's recullís, per ella.

¡Qué 's pensan que se 'n farien poch de diners?

No hi hauria amo ni mestressa, dels que gastan criada, que no ho deixés tot per anar á veure aquest inconcebible é inexplicable fenómeno del servey doméstich.

Si 's determinan á ferho y vé aquí á Barcelona, jo prenc butaca de primera fila, encare que m' haja de costar un duro...

No sóls per curiositat, sino per... ¡dispénsinme la ingenuitat ab que vaig á dirho! perque vull véurela de ben aprop ¡tot lo més aprop possible!..

Francament, temo que aquesta xicota no es una verdadera dona de carn y ossos ..

Tinch por que sigui una criada artificial.

A. MARCH.

PEDIMENT

—Me trobo molt abatut, Francisco, perque 'l cas es que necessito dinés pel deute que m' ha vensut, haventme dit ab malicia l'acredor malcarat que sino li pago aviat se valdrá de la justicia. A no tenir que esmersá

cinck cents duros lo meu soci per un important negoci, podria 'l deute pagá.

—Oh, ja ja.

Perque ell me tragués d'apuros li vareig dir fa tres dias al Ventura Masalias que 'm deixés vuytanta duros, no trobant inconvenient de firmarli un pagaré pel temps que tingués á bé á rahó del sis per cent; pero ell me va contestá ab lo semblant quasi adust, que tenia lo disgust de no poderme'ls deixá.

—Oh, ja ja.

Ja sabs que faig companyia per comprar y vendre guano ab lo Francisco gitano qu' es home de garantia, negociant la societat ab un benefici tal qu' en un any lo capital ens resulta duplicat; y ja haurás sentit parlá, perque 'n parla molt la gent que 'l meu oncle en testament curador me va nombrá.

—Oh, ja ja.

Quan faig qualsevol favor á n'algú que 'm sigui amich tant si es pobre com si es rich se m' aixampla tot lo cor; y de favors molts n' hi fet, m' era mes fácil que no ara,

be prou que ho sab lo teu pare que d'alguns corcons l' hi tret. Si me 'ls poguessis deixá los vuytanta, t' ho asseguro me treurás d' un apuro que no 'm deixa sossegá.

—Oh, ja ja.

MAGÍ CASANOVAS.

GLORIAS BARCELONINAS

Si hem de creure lo que diu la opinió pública, á Barcelona en la venda á la menuda de sustancias alimenticias se defrauda al comprador d' una manera escandalosa.

Pero si 'ns hem de guiar per lo que diu el *Boletín oficial*, aquí apenas passa res.

Firmada pel arcalde primer, s' ha publicat últimament en el referit periódich una relació dels establiments que durant quatre senmanas han sigut denunciats y multats per defraudació en la cantitat dels articles venuts al consumidor.

Lo que aquí salta desseguida á la vista es aixó de de la cantitat. ¡Quina fortuna! L' arcalde confessa que als barcelonins, en quant á la cantitat ens roban alguna cosa; ara per lo que toca á la calitat, podém estar perfectament tranquils: tot marxa lo mateix que una seda; no 's comet la mes insignificant adulteració; no 'ns enganyan en res.... ó per lo menos en la relació del *Boletín* no consta que per aquest concepte s' haja castigat á ningú.

El ví que bebém es pur, l' oli que gastém es fill legitim y natural de las olivas, las butifarras que comprém son de carn de porch sense barreja de gos ni cap altre animal intrús.... La llet es llet, el sucre sucre, 'l xacolata xacolata; tot, en fi, es lo que ha de ser, conforme á la ley de Deu y las ordenansas municipals.

Per aquest cantó, donchs, podém dormir sense

cuydado: la salut del cos está garantida ab la respectable firma del arcalde primer.

¿Y la del *ánima*? Es á dir ¿la del portamonedas?

Si baix l' aspecte de *la calitat* reyna una pau veraderament octaviana ¿qué passa per lo que toca á la *cantitat*?

Examinin las xifras que vaig á donarlos, y després de ferho de segur que exclamarán:

—¡Pero aixó es una delicia! ¡Si ab lo que 's desprén d' aquests datos, Barcelona es no sóls *archivo de la cortesia*, sino modelo de probitat y honradés!

Venedors multats durant QUATRE SEMANAS en una ciutat de l' importancia de Barcelona:

¡Cinquanta sis!

Ja ho veuen. Aquí ahont los que 's dedican á la venda de sustancias alimenticias se contan per milers, no mes n' hi ha 56 que s' atreveixen á estafar al públich al passar l' article per la balansa.

La subdivisió d' aquests cinquanta sis defraudadors es altament curiosa.

La majoría son forners, 34 n' hi ha en la llista, especificats ab los séus noms, apellidos y domicilis y ¡oh deferencia municipal! cadascú precedit del séu corresponent *Don*.

Després dels forners, venen en correcta formació els carboners, en número de 16 individus. *Blanchs y negres*, com diu en C. Gumá; la gent del pa, enmaridada ab la gent del carbó.

A rengló seguit apareixen els carnicers, dels quals per honra y gloria de la classe, tan sols n' hi ha *cinch* á la picota del *Boletín Oficial*.

¡5 carnicers multats, entre 'ls centenars de taulas y establimentes que á aquest negoci 's consagran!

Ultimament, y ab consignació al gremi de pescaters, figura en la llista de l' arcaldia *¡un!* sol defraudador, que per cert es defraudadora, porque perteneix al *bello sexo*, y que ¡circunstancia, no sé si agravant ó ate-

nuant) á mes de vendre peix, ven bolets.

Sumin ab cuydado aquestas quatre seccions y vejin si en resúm no troban els 56 individus multats per las autoridades municipales en el llarch período de *cuatro semanas*.

—Si no puch acabá 'l género no vull enfadarme, ¡nada!
D' aquí á cap d' any em dedico á menjarme la parada.

Y després de sumarlo, declarin honradament si en cap part del mon hi ha una població de la categoría de Barcelona ahont se defraudi menos.

¡56 multats en vintivuyt días! ¡No mes 56!

¡Y tots ells perteneixent á 4 gremis! ¡Unicament 4!....

Vaja; s' ha de dir en alta veu porque tot lo m^{on}, especialment el Sr. Nadal, se n' enteri:

Aquí, una de dugas:

O 's defrauda molt poch.

O no 's vigila gens.

MATIAS BONAFÉ.

NADAL AL COR

Intima

No anyoris ni envejís—festins ni riquesas que glassan las ánimas—de la gent sensible, No anyoris ni envejís—els plahers dels altres si 'l teu es possible.

No 'n diguis miseria—de la sort que 'ns topa: gosém el desitj—si l' or no gosém, que avuy som els amos—del goig de la vida, ja que 'ns possehim,—ja que 'ns estimém.

Encare sento el bé—l' amor y la poesia com antes els sentia;

encare son ardents—mos besos en tas galdas. Miseria son els cors—prenyats de melangia, els cossos ja gastats,—las ánimas malaltas.

.....

Sense pa á taula,—sense licors, dringuém las bocas,—dringuém els cors.

Brindém, ma vida,—pels vius, pels morts...

MAYET.

FILOSOFÍA DE VENEDOR

LAS BONAS FESTAS

—Mira Lluiset, quan á tú 't sembli, comensaré á prepará 'l mundo per aná á fora,—m digué avants d' acabá 'l Juliol de aquest any, la meva per tots istils *carissima* costella.

—Las del primé pis,—continúa dihent—ja fa quinze días que hi son; y ahir van marxar las de cal betas y fils; de manera que si vas esperant mes temps, prou me sembla que aném á fer un paper ridicul, quedantnos sols á l' escala.

—No cal pas que t' apresuris tant, dona;—vaig contestar jo, procurant donar llargas al assumpto. —Be prou días que 'ns quedan, en nom de Déu...

—¡Oh! es que aquest dematí, diu que al forn, ja 's murmurava de si hi aniriam ó no hi aniriam: y fins la porters ha sentit com la del entresuelo deya que aquest any no surtiriam, pe'l motiu de que tú, diu que has tingut moltras pérduas á la Bolsa. ¡Mira tú, si n' es de rafenara, aquesta donota! Cóm si jo 'm fiqués may ab ella.... Pero deixa que la vegi; ja li diré quantas fan quinze.... Li cantaré una cartilla.... ¡qué n' hi haurá per llogarhi cadiras! No se com gosa á enrahonar la poca vergonya.... Després que sab tot lo vehinat las visitas que continuament li fa 'l procurador, quan el calsassas del seu marit no hi es,.... ¡encare te barra per criticar a 'ls altres!

AGRAHIMENT

—Porto la felicitació á casa 'l meu padri Pantorrillas.

—Be, pero.... ¿qué te que veure tot aixó que 'm dius, ab que nosaltres aném ó deixém d' anar á fora?

—¿Qué te que veure? ¡Molt te que veure! ¿Qué no comprens, desgraciat, que si aquest any no hi aném, la gent se creurá que lo que diu aquesta zafardera del entresuelo es vritat?

—¡Encare ningú t' ha dit que no hi anessim!....

—Com veig que te ho prens ab aquesta calma.... Oh, y després, si vas esperant, aviat ja farà fresca, y....

—¡Aixó es lo que jo desitjo! Que fassi fresca.

—Pero.... ¿qu' ets boig, ó be ho fas veure?....

—Ni l' una cosa.... ni l' altra. De bojós, ho son tots aquests que sense reparar ab la calor y las moscas, se 'n van per aquests mons de Déu, en aquest temps; y total per seguir una rutina que jo seré 'l primer de rompre.

—Be.... tú pots dir tot lo que vulguis; pero no 'm negarás que l' anar á fora, vesteix molt Alló de que 'ls diaris diguin: «Hoy sale para sus posesiones de A., la distinguida familia B....» fa molt fi

—Donchs mira, no se veure ab que 's pot distingir una familia que va á fora, quan tothom hi vá. Los verdaderaments *distingits*, serém nosaltres, si en lloch d' anarhi ara, marxém allá pel Desembre com jo tinch projectat.

—¡Pero.... si pe'l Desembre fa un fret que pela!....

—Veurás noya.... Jo m' entench....

—Sí, y ballas sol...

—¡O'ab la mes lletja! Ab aixó, si 'm vols'creure no 'm parlis mes de anar á fora; quan sigui l' ocasió.... ja t' avisaré.

—Pero....

—¡¡Llestos!!

* * *

Per primera vegada, vaig tenir lo suficient valor y abnegació de negarme á satisfacer un dels seus capritxos, per quin motiu avuy encare 'm fa morros, pero.... ¡ja li passarà!

Demá mateix penso dirli que ja pot arreglá 'l mundo, y desde 'l vint d' aquest mes, á casa que no hi vinguin, per que no hi trobarán á ningú.

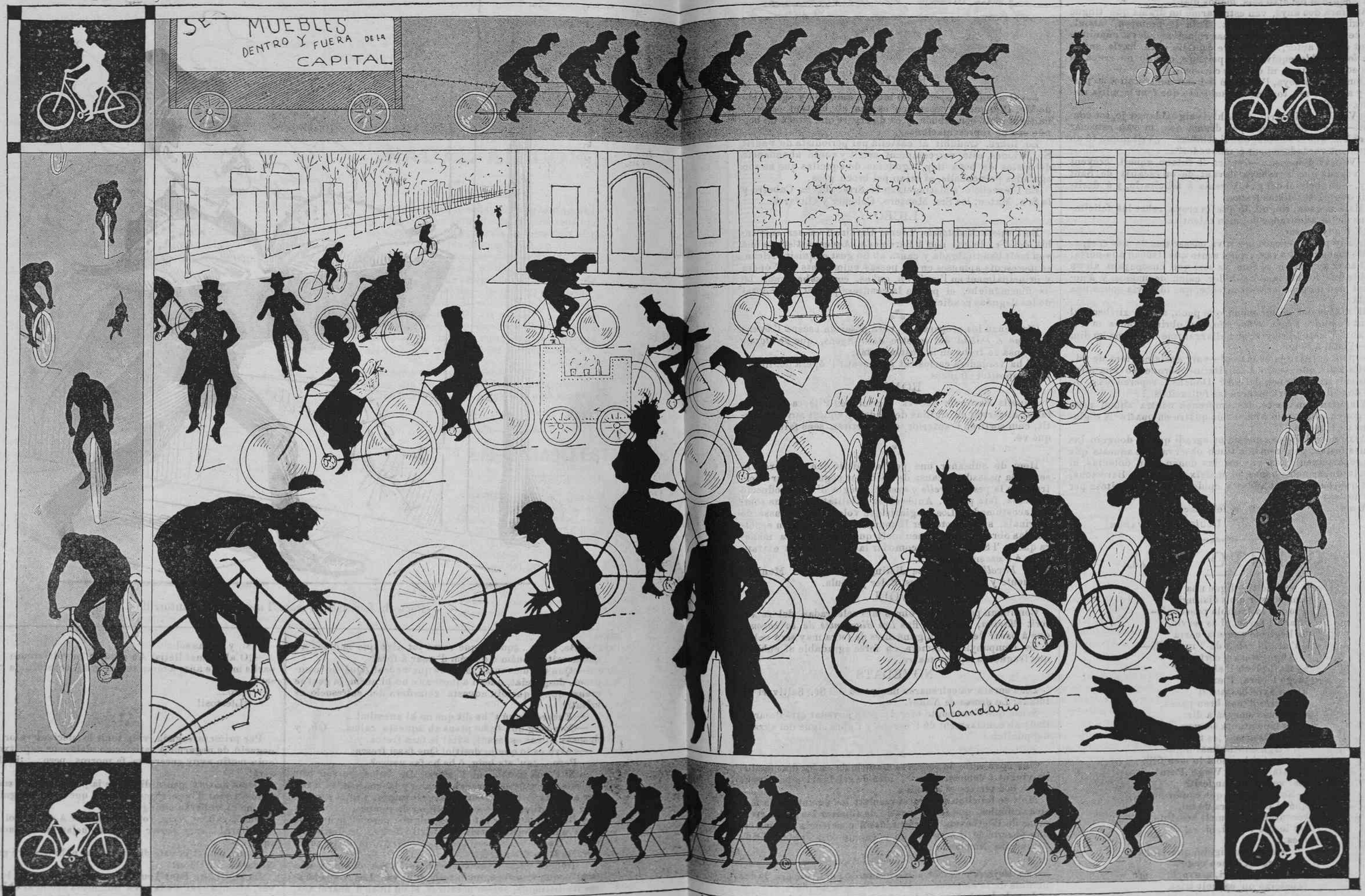
Que.... ¿ahónt vaig, volen sapiguer? A qualsevol part.... ¡Al infern!.... que potser no hi saquejan las butxacas com aquí.

L' any passat ja vaig dirho:—¡Qué n' hi passaré pochs de Nadals á Barcelona!

La vigilia de Sant Tomás, ja comensa á venir lo masover, acompanyat de la seva numerosa prole, al objecte de instalarse á casa meva, mentres duran las festas.

Es vritat que cada any portan un pollastre, ó.... un colomi; pero en cambi se 'm menjan á mí de viu en viu.

LA HUMANITAT AB RODAS (Fantasia, per GLANDARIO.)

Desde el caballero formal
à la tendra senyoreta,

ha invadit la bicicleta
toda la escala social.

Després, van presentantse 'l sereno, 'l vigilant, el forné, 'l taberné, 'l carboné y.... altres que no acaban ab e, deixantme poch menos qu' en camisa.

Y encare si fos aixó sols, menos mal....

Ara farà dos anys, van estrenarme un drama que tingué un éxit ruidós.... per lo dolent. Tota la premsa, (ahont, per cert, hi conto ab molt bonas relacions), deya unánimement que l' autor, al escriure aquella obra, havia suferit una lamentable equivocació; per mes que jo no creya en tals equivocacions, ni en tals carneros..

Donchs com deya, l' endemá del estreno trucan á la porta, y al obrir me topo ab un subjecte que fent la mitja rialleta, 'm diu:

—Vinch á felicitarlo....—¡Ah!—vaig exclamar jo, tot content.—¿Vé á felicitar-me pel drama que 'm van estrenar ahir? Y.... que li sembla; que li sembla?... ¿Vritat que té un argument verdaderament conmovedor?...

—Veurá: dispensi....—replicá 'l fulano aquell, creyent tal vegada que 's trobava davant de un escapat de Sant Boy.—Jo soch el del gas, y venia á felicitarlo, y á desitjarli que passi felissas festas.

¡Mala negada tingui! Jo que 'm creya rebre las felicitacions de un admirador del meu talent!....

¿Y l' any passat?....

L' any passat encare me 'n va passar una de mes crespá.

Me trobava sol á casa, quan sento que trucan á la porta; y al anar á obri, no sé com va ser, que ensopgant ab un moble que hi havia al recibidor. caich de nassos, y á demunt meu un gros jerro de faïence, que hi havia sobre una taula.

M' aixeco del millor modo que puch, ab un xiribech al front de *padre y muy señor mio*, y al obrir la porta 'm trobo ab.... l' escombriayre, que allargantme la décima 'm diu:

—Venia á felici....

—¡Oh!.... ¡Aixó ja es massa!—vaig exclamar fora de mí.—¿Es á dir que veniu á felicitar-me, perque ab una mica mes em trencó la nou del coll? Donchs.... espereuvos.... Jo las dono de un' altra manera las felicitacions....

Y agafant un bastó, las emprech contra aquell poca vergonya, obligantlo á baixar de quatre en quatre 'ls esglahons de l' escala.

Aixó no vol dir pas que no m' agradi que 'm donguin las bonas festas; pero com que tinch observat que aquests que las reparteixen, cada any me las donan prou dolentas, hi resolt donármelas bonas jo mateix, fugint de Barcelona, fins que hagi passat aquesta epidemia tan calamitosa per las nostras butxacas.

Y ara.... ¡que 'n vinguin de felicitacions!

LLUIS G. SALVADOR.

QUENTO VELL

—Escolti—digué una dona á un senyor molt distingit que per la Rambla passava:—
¿Fará 'l favor, si es servit, de llegirme aquesta carta qu' ara hi rebut de 'l meu fill?—

Ab prestesa y cortesia agafa 'l plech l' aludit, luego l' obra, l' examina ab un ayre bastant fi y després d' una breu pausa, aixis, va comensá á dir:

—Es lamentable senyora, es una llástima, ¡es trist!
—¡Verge Santíssima! digui ¿que pot'é ha mort lo meu fill? ¿ó está malalt? ¡Verge Pura! ¿tal vegada l' han ferit?
—No hi ha mes que conformarse; qué hi faré, pobra de mí, reconech qu' es molt sensible, tot lo que vulgui, si, si; mes....

—Per Deu diguim qué passa cuyti, calmi 'l meu neguit.

—No s' atolondri, senyora; repeteixo qu' es molt trist, qu' es sumament deplorable.... ¡no saber, jo, de llegir!

SANCH DE CARGOL.

PRINCIPAL

Los Granaderos, opereta ab música animada y agradable de Mr. Planquette, posada en escena ab bastant esmero, ha sigut molt ben rebuda, y es de creure que tirarà un bon número de representacions.

Lo llibre, traduht al castellá pel periodista de Madrit Sr. Briones, está correctament escrit y conté abundancia de xistes de bona lley, agudesas de aquellas que no son agafadas pels cabells, ni rajan pel broch gros.

En l' execució 's distingeixen la Srta. Pérez Cabrero y la Sra. Mateu; los Srs. Montero, Colomer y Olivares.

LICEO

En l' ópera *Mefistófele*, 'l tenor Cardinali va ser substituht del Sr. Bayo, nou á Barcelona. Aquest artista te una veu molt ben timbrada y canta ab un gust exquisit. Alcan-sá merescuts aplausos en las pessas culminants de l' ópera y principalment en l' epílech, qu' es, com saben molt bé 'ls filarmónichs, el pot de la confitura per tot tenor dotat de las degudas condicions.

* * *

Continúan los preparatius pera posar en escena l' ópera *Sansone e Dalila* del mestre Saint-Saens, que de alguns días ensá se troba en la nostra ciutat.

Hi ha verdadera curiositat pera sentir l' ópera del insigne compositor francés

ROMEA

Aquells *Pastorets* que va escriure en Pitarra no poden faltar al cartell en vigílias de Nadal, y aquest any han sortit, com sortiren l' anterior, com sortiran sens falta l' any que vé.

* * *

Hem de subsanar una petita omissió que tinguerem la senmana passada, á causa de no haver pogut assistir al estreno de la pessa *Parells y sanás*, arreglo d' una producció francesa, feta pel Sr. Aulés ab sa habilitat y sa bona sombra acostumadas. Los plagiaris que volen passar plassa de originals, sens dupte per la manya que 's donan en espatllar las obras ajenas, tenen molt que apendre en la manera que te 'l Sr. Aulés de acomodar las produccions extran-jeras á l' escena catalana.

En *Parells y sanás* se distingeixen las Sras. Munner, Clemente y Planas y 'ls Srs. Soler y Goula.

TIVOLI

Continúan posantse las obras més celebradas del repertori: *Marina*, *Aurora* y fins *Los diamantes de la corona*, que á pesar de contar alguns anys de fetxa may será vella.

La companyia s' esmera en ferse agradable al públich que frequenta aquest teatro.

NOVEDATS

Días enrera va estrenarse una pessa del Sr. Saltiveri titulada: *La grossa de Nadal*.

Sense que l' assumpto ofereixi gran novetat está desarrollada ab coneixement de l' escena y l' obra sigué del agrado del públich.

* * *

Una nova serie de concerts matutinals en los dias festius ha vingut á demostrar que l' idea de celebrarlos ha caygut sobre bon terreno y germina.

Molt se felicitan de aquest resultat los amants de la música sinfónica, que tenen ocasió de admirar las grans creacions de Beethoven, interpretadas á conciencia per una orquesta nutrida y equilibrada y escrupulosament dirigida pel mestre Nicolau.

CATALUNYA

Las *Mujeres y Cuadros disolventes* son ara com ara 'ls dos puntals de la empresa, que cada nit logra un plé.

Ja cal, donchs, que *Gedeon* fassi un bon acopi de coplas.

GRAN-VIA

Sarsueletas y balls.... balls y sarsueletas.

ECOS DE NADAL

Y com deya aquell:

«Allá hont no arriban las veus
hi arriban las pantorrillas.

N. N. N.

ECOS DE NADAL

—Está vist: quan la gent no té galls, fan de mal vendre las gallinas.

LA CANSÓ DEL MANDRÓS

(Llegida per son autor en la vetllada literaria-musical celebrada per la societat coral «AMIGOS DE LA AURORA» de Gracia lo dia 20 de Setembre de 1896.)

Me diuhen Catxassa,—y de catxassut
puch dir que vaig serne—ans de ser nascut,
puig la méva mare,—(que ho pot saber bé,)
diu que fins per naixer—vaig ser cansoné.
Perqué no tinch ganas—may de treballar
la gent del méu poble—vol ferme enfadar.

Pero tot fent l'orni—jo exclamo:—¡Bé, bé!
¡Quan no tindré mandra—ja treballaré!

Molts me diuhen dropo,—tauja y gandulot,
perqué de la mandra—soch un gran devot,
mes com que no poden—may ferme alterar,
puig ab santa calma—tot m' ho sé escoltar,
algun poca-solta,—que ab tot troba taps,
me diu:—¡Au, Catxassa,—defénsat si 'n sabs!—

Pro sens' inmutarme—responch jo:—¡Bé, bé!
¡Quant no tindré mandra—ja 'm defensaré!

Pera poder viure—sens may treballar,
molts días per forsa—tinch de dejunar,
y com que 'ls dejunis—fent guerra al meu eos,
en ell ¡ay! m' hi deixan—sols la pell y l' os,
un que may de gana—fa ni un trist badall
me crida:—¡Catxassa!—¡Semblas un secall!—

Pero jo ab gran calma—sols li dich.—¡Bé, bé!
¡Quan no tindré mandra—ja m' engreixaré!

Cert es que jo menjo—ben poch aliment;
mes com no traballo—no 'm canso may gens.
Lo poch ví que gasto—es tant batejat,
que no crech que 'm fassi—fer cap disbarat.
Cada any lo fret mato—sentat prop del foch
y del lloch que habito—no 'm meno ni 'm moch.

Alguns ja 'm critican—pro jo dich:—¡Bé, bé!
¡quan no tindré mandra—per tot aniré!

Quan lo sol fort pica—y crema com foch
á mí no 'm molesta,—per cert, molt ni poch;
puig d' ell tranquil fujo—y ab goig verdader
m' ajech á la ombreta—d' un vert garrofer.

Lo batlle del poble—qu' es gros y panxut,
mirantme 'm diu:—¡Dropo! ¿Qué hi fas ajejut?

Mes, jo, tot tombamhi—contesto.—¡Bé, bé!
¡quan no tindré mandra—ja m' aixecaré!

Com que d' amoretas—jo no 'n sé tirar
y tinch molta nyonya—fins per festejar,
las viudas més lletjas—fletjar may no puch
y las doncelletas—me tractan de ruch;
per 'xo molts al veure—que visch sempre sol
me diuhen fent broma,—que soch un mussol;
mes, jo ab tota calma—replico:—¡Bé, bé!
¡quan no tindré mandra—mussol no seré!

Un jorn va morir-se—lo méu bon germá
y la seva dona—molt lo va plorá.

Jo, (mal m' está 'l dirho,)—tinch bons sentiments;
mes per no cansarme....—no 'l vaig plorar gens.
Plorant ma cunyada—prop del pobre mort,
furiosa va dirme:—¡Tú, noy, no tens cor!—

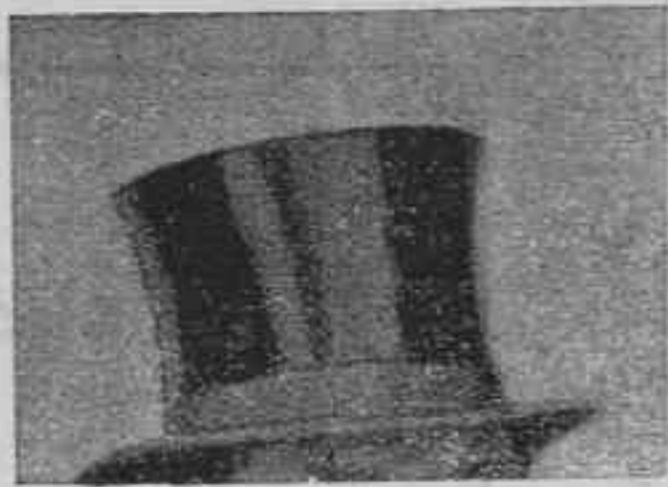
Pero, jo, tot serio—vaig dirli:—¡Bé, bé!
¡quan no tindré mandra—sa mort ploraré!

Ohint com entono—lo cant que, per sórt,
allunya mas penas—y alegra mou cor,
un vell que té fama—de ser tafané,

—¡Quína diferencia! L' any passat tot eran décimas.... Ara tot son quintas....

UN BARRET CÉLEBRE

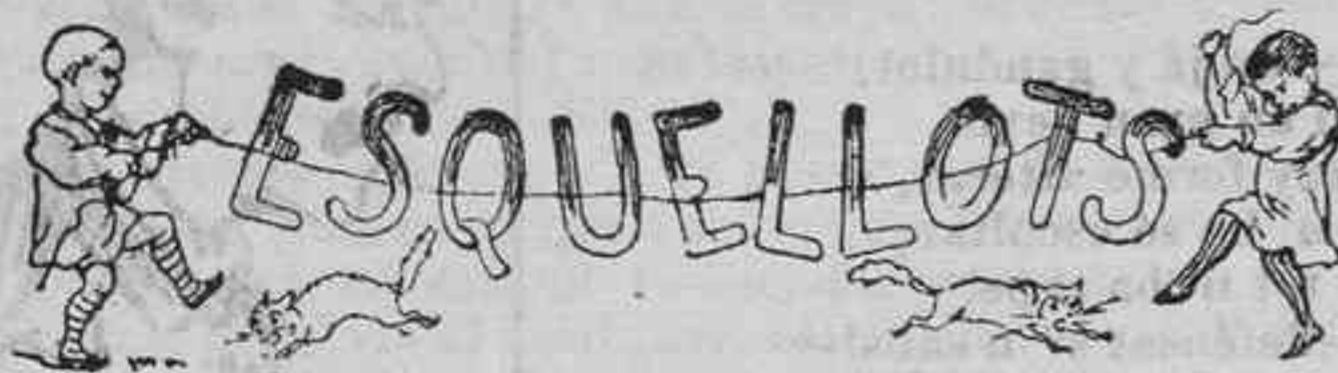

Al publicar últimament l' història gràfica del barret, vam olvidarnos de posarn'hi un. Notat aquest descuyt, ens apressurém á subsanarlo, sense dir á qui perteneix el barret, perque la seva justa popularitat ho fa innecessari.

per tot, diu que sempre—mandrós jo seré;
mes jo 'm faig sentintlo—de riure un panxó
y ab calma segueixo—la méva cansó.

Cantant ab veu alta:—Senyor tafané.
¡quan no tindrè mandra... —mandrós no seré!

FRANCISCO LLENAS.

El pròxim *dimecres dia 30*, com ja haurán trobat en la plana d' anuncis, se posará á la venda 'l *quint quadern*, del cada dia mes popular àlbum *Barcelona á la vista*.

La contemplació de las 16 magníficas fotografías que conté aquest quadern convencerá als milers de lectors, que avuy colleccionan el celebrat àlbum, del zel, esplendidés y entussiasme ab que aquesta publicació 's porta endavant.

No en vá 'ls extranjers que venen á aquesta ciutat, tots els quals sense excepció compran *Barcelona á la vista*, declaran ab sincera admiració que en cap altra part del món, ni en las nacions mes adelantadas s' ha publicat may un àlbum en que 's trobin unidas, com en aquest, la

PRESENTANT LA DÉCIMA

—¡Que passi unas felissas festas!....
—¡Ay! Desde que soch viuda, s' han acabat las festas per mí.

perfecció artística y la més inconcebible baratura.

Los sacrificadors de vacas *traviatas* van presentarse l' altre dia al Sr. Nadal dihentli:

—Sr. Alcalde: ha de saber que quatre vacas de la nostra santíssima y sacratíssima propietat han sigut rebujadas al Escorxador, ab l' excusa de qu' están malaltas.

Resposta del Sr. Nadal: —M' alegro molt de saberlo, perque aixó 'm demostra que, aquesta vegada á lo menos, han sigut obehidas las ordres que jo tinch donadas.

Réplica dels abasteixedors: —Sr. Alcalde: ¿sab que si vosté continúa donant ordres de aquest repertori y 'ls funcionaris del escorxador continúan cumplintlas, nosaltres som prou homes per crear un conflicte á Barcelona? ¿Sab que en un moment donat som capassos de declararnos en *huelga*?

Vostés preguntarán sens dupte: —¿Y davant de una resposta tan insolent l' alcalde 'ls acompanyaria fins á la porta del seu despaig: veritat?

No senyors.

Mentres los abasteixedors parlavan en tó de amensassa, lo Sr. Nadal va quedar-se adormit. Ab véu de sonámbul, va murmurar: —Bueno... bueno... estudiaré l' assumpto... estudiaré l' assumpto...

Y 'ls abasteixedors van retirar-se del despaig del alcalde, satisfets, orgullosos, ab ayre de triunfo.

Es una pena lo que passa ab lo Sr. Nadal: quan se li presenta ocasió de dir: —«¡Aquí hi ha un alcalde de Barcelona!» se li aclucan els ulls, y ja 'l tenim ensopit... y fins algunas vegadas la vara se li escorra de las mans.

Afortunadament, sotmesas las quatre *traviatas* al exámen de un nou veterinari, van ser declaradas inadmisibles, y no han passat al consúm públich conforme pretenían els senyors de la *huelga*.

Un altre dia serán mes afortunats, perque es de creure que mes aviat se cansarán los funcionaris del ajuntament de vigilar, que no ells de fer passar las vacas tísicas per bestias sanas y menjívolas.

Altra cosa succehiria si 'l Sr. Nadal hagués fet lo que expressa el ditxo: «Al bou per la banya, y al home per la paraula.» Y qui diu bou diu *vaca*, y qui diu home diu *abasteixedor*.

Quan aquests van amenassar ab declararse en *huelga*, lo Sr. Nadal havia de respondre:

—Desde avuy, y mentres jo governi ningú de vostés tornarà á posar los peus al Escorxador de Barcelona...

Ab un tret hauria mort dos pardals. Hauria fet un gran bé á la salut y á la butxaca dels barcelonins, lliurantlos del monopoli inaguantable de una conxorxa, qu' en cap mes ciutat del mon sería consentida.

Y 'ls que avuy semblan lleóns s' haurían tornat galls-d'indi, donant lloch á que poguessem dir: —«A cada porch li arriba 'l séu Sant Martí, y á cada gall-d'indi, 'l séu *Nadal*».

Relliscadetas del *Noticiero universal*.

A un poeta árabe que va cantar en un poema elegíach la presa de Sevilla, li atribueix el següent concepte:

«Vosotros, los que empuñais las espadas de la India, brillantes como el fuego, en medio de *los negros torbellinos de pólvora*».

De manera que á l' any 1248, en que va tenir efecte la presa de la ciutat del Guadalquivir pel rey

NADAL TRIST (per L. ENSEÑAT.)

Pensant ab el qu' es á Cuba.

Fernando 'l Sant, los poetas árabes que descubreix *El Noticiero* ¡ja havían inventat *la pólvora!*....

Aquí tenen un *Noticiero* cassat ab *pólvora sola*.

*
**

Y ara un altra. Després de una de calenta, una de freda.

Diumenje deya 'l periódich de mes circulació:

«El Montseny, el pico de Matagalls y las alturas vecinas al Pirineo se hallaban hoy completamente cubiertas de nieve.»

«El Montseny, el pico de Matagalls» (ab una coma entre 'ls dos), es á dir dos montanyas distintas, com si aquí no sapignés tothom hasta las criaturas; tothom menos el *Noticiero*, que 'l pich de Matagalls forma part del Montseny.

Ab aquesta distinció y alló altre de Gélida, qual-sevol redactor del *Noticiero* guanya la nota de sobresalient en l' assignatura de Geografía catalana.

Totas las associacions de propietaris de Barcelona han acudit al governador de la Provincia ab una instancia plena de rahons sólidas y convincentis suplicantli que desestimi 'l recurs interposat pels frares dominicos contra l' acort del Ajuntament ne-

gantlos el permís pera construhir una iglesia en l' interior de una de las mansanas del Ensanxe.

Quan dich totas las associacions, hi encloch la Junta de Propietaris del Centro del Ensanxe, que presideix D. Frederich Nicolau.

*
**

Pero aixó no vol dir que 'l Sr. Nicolau s' hi haja adherit. Qui ha suscrit la instancia son els seus companys de Junta; ell no.

Bon cuidado s' ha donat de advertirho desde las columnas de *La Dinastia*, no sigués cas que 'ls frares l' excomuniquessin.

Lo Sr. Nicolau es aixís. Mentres l' iglesia no 's construheixi dintre de la mansana ahont ell te la séva finca... lo demás ¿qué se n' hi dona?

Qui tingui mals-de-cap, que se 'ls passi... y ¡visca 'l companyerisme! ...

Crida molt l' atenció que l' ex-arcalde de Gracia Sr. Arteaga, que va ser destituhit gracias als traballs de sapa de 'n Derch, desitjós de péndreli la vara, estigui avuy á partir un pinyó ab lo seu afortunat rival.

Y qui diu un, diu varios *pinyons*.... lo gran que es partir.

Un gracienc h ab motiu de l' aproximació dels dos personatges deya aquest dia:

—Créguinme: s' han fet tan amichs que avuy, quan fan un tiberi, tots dos menjan de la mateixa fiambrella.

D.ª Elvira ha fet escola.

Una dama de la noblesa de Roma casada ab un príncep italiá, ha tocat pipa també.

Pero aquesta no ha fugit ab cap pintor: ha fugit ab el seu cotxero, que segons aseguran, era un bon mosso, y un home de molta empena.

Ara sí 'l seu papá excomunica á la fugitiva, tal com vá ferho D. Carlos, dihent que per ell la seva filla havia mort, podrá dir l' enamorat raptor.

—Mira, noya: diuhen qu' ets morta; per lo tant, molt gustós sento plassa de cotxero dels morts... mentres els morts sigan com tú.

Llegeixo... y m' escriuixo:

«Se nos asegura que un diputado catalán lleva gastadas por valor de 14,000 pesetas en papel y sobres del Congreso en el espacio de menos de un año.»

Valdría la pena de que 's digués qui es aquest pare de la patria *que fá tant paper*.

Com á escena cómica conta un periódich la següent:

«L' escena á Santander. Un jove está parlant en lo carrer del Moll ab una xicota, quan de sopte, una senyora l' embesteix per detrás, donantli un jaco de cops de puny y eridant:

—«Pillo!... Canalla!...»

«Quan lo jove 's gira sorprés y ab lo propòsit de respondre á l' agressió, la senyora llenca un crit y exclama:

—«Dispensi, jove: 'm creya qu' era 'l meu marit... Perque aqueixa xicota... acostuma á parlar ab lo meu marit.»

* *

Lo jove va dispensarla, naturalment ¿qué haurían fet vostés? Una equivocació tothom la té.

No obstant, jo coneix mes de un Tenorio que hauría aprofitat la ocasió per dirli:

—Miri, senyora, 'l celos que 'l seu espós li dona, ab celos se curan. En pago dels cops de puny que m' acaba de administrar, aquí té un home disposat á servir-la en lo que convingui. Ja que m' ha prés pel seu marit, posim per alguns moments en lo lloch del seu marit y ja veurá com m' explico.

L' emperador de Alemania ha instituhit un premi destinat al autor de la millor obra dramática que s' estreni durant un any.

Aixís s' estimula als autors dramátichs.

Pero... Ja veurán lo que ha succehit.

Després de un exámen detingut de todas las obras estrenadas, lo Jurat d' exámen, d' acort ab lo fallo de la opinió, va optar pel drama de Hauptmann «*Hannele*.»

Y l' emperador sembla que s' ha negat á concedirli 'l premi, senzillament perque Hauptmann, autor de *Die Weber* (Los teixidors) gosa fama de revolucionari.

De aquesta feta Hauptmann podrá escriure un drama titulat: *Paraula de rey*.

Los teatros de Barcelona han de acabar las funcions á una hora fixa de la nit.

Y á una hora fixa han de tancar las portas, los cafés, los restaurants y altres establiments públichs de la mateixa índole.

Aixís ho ha disposat lo Sr. Hinojosa, que s' ha convertit en un verdader *pare de familia*. No vol de cap manera que 'ls noys de Barcelona retirin tart.

* *

Magnífica ocasió tenen are 'ls farmacéutichs, que son los únichs industrials autorisats per no tancar en tota la nit; magnífica ocasió pera posar servey de café y restaurant á la rebotiga... á veure 'l gueto que diría.

Un café, un refresch, una gaseosa segons com se mira, son medicaments... Y un bon biftech ab patatas també, sobre tot pels ventrells que 's troban decandits.

Valdría la pena de que s' oferís quan menos aquest recurs á las molts personas que tenen la costum y la necessitat de retirar á deshora... fins en los períodos en qu' están suspesas las garantías constitucionals.

En un judici oral:

—Senyora: ¿cóm se diu?

—Fulana de Tal.

—Quina edat te.

La senyora, després de un curt moment de vacilació, troba una sortida y diu:

—Deixo aquest delicat assumpto á la galanteria del tribunal.

A L' INSERTAT EN L' ULTIM NUMERO

- 1.ª XARADA.—*Im-pen-sa-da-ment.*
- 2.ª ID. 2.ª—*Ma-ca.*
- 3.ª MUDANSA.—*Tipa—Apit.*
- 4.ª TRENCA-CLOSCAS.—*De la Terra al Sol.*
- 5.ª TERS DE SÍLABAS.—
MO NI CA
NI CA SIA
CA SIA NA
- 6.ª GEROGLÍFICH.—*Si sabs que no sabs, algo sabs.*

XARADAS

I

—Vols vení, hermosa Tuyetas
hu-*quint* la font de 'n Cuscó
que passarém lo *quint-quarta*
aplegant forsa cargols?
Omplirém bé las cistellas
hasta que no n' hi cabrán,
que jo sé que per 'quells boscos
hi naixen á centenars.

—Ay *tres-quarta-quinta*—crech que m' *ensarronas*
puig veig qu' estás sempre—carregat de bromas.
No deus recordarte—d' aquell altre dia
que varem anarhi—ab la Rosalía;
y no vam trobarne—ni un per caritat,
jo, sí; vaig trobarhi—un bon refredat.

ANTONI LOPEZ, Editor, Rambla del Mitj, número 20, Llibreria Espanyola, Barcelona, Correu: Apartat número 2.

COLECCIÓN DIAMANTE (Edición LÓPEZ)

Acaba de publicarse el tomo 48

La niña Araceli

POR

J. López-Valdemoro (EL CONDE DE LAS NAVAS)

Un tomo esmeradamente impreso con una elegante cubierta al cromo

Precio 2 reales.

ALMANACH DE

La Esquilla de la Torratxa

¡¡ Agotat !!

¡ Ning ! ¡ Nang ! ¡ Ning ! ¡ Nang ! ¡ Nang ! ¡ Ning !

ALMANACH

DE

LA CAMPANA DE GRACIA

pera l' any 1897

Forma un tomo d' unas 200 páginas enquadernat ab una cuberta alegórica en colors, y atestat de dibuixos d' actualitat.

Preu 2 ralets per tot arreu.

COLECCIONADORES DE « LA ESQUELLA DE LA TORRATXA »

Magníficas tapas ab planxas dauradas per enquadernar la del any 1896. Preu Ptas. 1'50.

DIETARIOS PARA 1897

desde 1 á 4 pesetas

SURTIDO COMPLETO de libros para aguinaldos, de todos precios y tamaños, desde 5 céntimos en adelante.

« LA ESQUELLA DE LA TORRATXA »

El próximo miércoles día 30 de Diciembre saldrá el

5.º cuaderno de BARCELONA A LA VISTA

El único album verdaderamente artistico y popular. El más hermoso y sorprendente de los albums conocidos. España, Francia, Alemania, Inglaterra, el mundo entero queda asombrado ante la maravillosa perfección y baratura de

30

BARCELONA A LA VISTA

El próximo miércoles día 30 saldrá el 5.º cuaderno

céntimos

Provincias: 35 céntimos.

30

céntimos

NOTA.—Tothom que vulga adquirir qualsevol de ditas obras, remetent l' import en libransas del Giro Mútuu, ó bé en sellos de franqueig al editor Antoni López, Rambla del Mitj 20, Barcelona, la rebrá á volta de correu, franca de ports. No responém d' extravíos, no remetent además 1 ral pel certificat. Als corresponsals de la casa, se 'ls otorgan rebaixas.

—Perque feya molt de *tersa*
y era massa cap-al-tart
y la plujeta menuda
á tots nos va costipar;
y com *quarta*, noya,—ets *dos-repetida*
aquella plujeta—te deixá encongida;
y jo, quan vaig caurer—de peus en 'quell toll
que de tals resultas—tinch un ull-de-poll?

—Donhas, ara no vull anarhi
tant es que 'm preguis com no;
que á fer un' altra fontada
no hi aniré may més jo.

—Doncas, aquest vespre—qu' es nit de Sant Joan
vaig á divertir-me—en lo Más Durán,
y la *tot* buscantne—com desitja 'l cor
aniré ab un *altra*—á parlar d' amor.

—Ja pots marxar desseguida
y acabarém la qüestió.
Perque aixís que sigas fora
comensaré... *altra* funció.

ESCOLÁ VILAFRANQUÍ.

II

Un soldat *hu* que passava
ab un *dos* de munició
s' abressá ab una *total*
de sopte al girá un cantó.

TAP DE SURO.

ENDAVINALLA

Un punt comensa ma vida
y un punt la té de acabar,
y un cop soch feta, me diuhen
que no mes soch la meytat.

LLUÍS G. SALVADOR.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1	2	3	4	5	6	7	8	—	Poble catalá.
7	3	4	7	3	6	8	—	>	>
1	2	8	6	6	8	—	>	>	>
3	2	5	6	8	—	>	>	>	>
3	2	3	7	—	>	>	>	>	>
6	5	7	—	>	>	>	>	>	>
3	4	—	>	>	>	>	>	>	>
2	—	>	>	>	>	>	>	>	>
1	8	—	>	>	>	>	>	>	>
6	8	2	—	>	>	>	>	>	>
4	3	6	8	—	>	>	>	>	>
8	4	2	5	7	—	>	>	>	>
7	8	4	4	3	6	—	>	>	>
7	8	2	2	5	4	6	—	>	>
5	6	7	4	5	2	2	8	—	>

FRANCESCH VERGÉS.

GEROGLIFICH

GRACIAS

IO

20 rals

IO

20 rals

XILEF.

Antoni Lopez, editor, Rambla del Mitj, 20

A. López Robert, impresor, Asalto, 63.—Barcelona.

EN CAPELLA

—Es l' última diada
que en aquest mon passém!

¡A mans de una criada,
demá sucumbirém!